

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 6 sierpnia 2024 r. w sprawie T-410/23, BAWAG P.S.K. Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), wniesione w dniu 14 października 2024 r. przez BAWAG P.S.K. Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

(Sprawa C-671/24 P)

(C/2025/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: BAWAG P.S.K. Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG (przedstawiciele: F. Kruis i N. Bartmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- częściowe uchylenie postanowienia Sądu z dnia 6 sierpnia 2024 r. w sprawie T-410/23, BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse/SRB w zakresie, w jakim, pomimo stwierdzenia nieważności spornej decyzji SRB ⁽¹⁾, skutki tej decyzji zostały tymczasowo utrzymane w mocy do czasu podjęcia przez SRB niezbędnych środków, które zapewnią wykonanie zaskarżonego postanowienia, w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia;
- wydanie orzeczenia co do istoty sporu i pozbawienie spornej decyzji SRB mocy w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał nie przychylił się do powyższych żądań – utrzymanie w mocy skutków spornej decyzji jedynie w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie zostałaby zobowiązana do wnoszenia składek z zachowaniem przewidzianego w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽²⁾ limitu 12,5 %;
- obciążenie SRB kosztami postępowania w pierwszej i drugiej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie stoi na stanowisku, że przyjmując zaskarżone postanowienie Sąd dopuścił się naruszenia art. 264 akapit drugi TFUE i związanego z nim orzecznictwa Trybunału. Po pierwsze, SRB w spornej decyzji naruszyła przewidziany w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 limit 12,5 %, a zatem decyzja ta jest niezgodna z prawem co pod względem materialnym. Po drugie, zwrot (nadpłaconych) składek nie miałby poważnych negatywnych skutków dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) ani dla unii gospodarczej i walutowej. Po trzecie, tymczasowe utrzymanie w mocy skutków spornej decyzji SRB byłoby sprzeczne z duchem i celem art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014; po czwarte, zaskarżone postanowienie jest nieproporcjonalne. Sąd powinien był utrzymać w mocy sporną decyzję co najwyżej w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie byłaby zobowiązana do wniesienia składki bez naruszenia przewidzianego w art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 limitu 12,5 %.

⁽¹⁾ Decyzja SRB/ES/2023/23 Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 2 maja 2023 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2023 r. do Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1)